

středa 1. listopadu 2006 / 3. číslo - 4. ročník přehlídky

ŽNOVINY

Zpravodaj Kláštereckých divadelních žní

Nahý učitel se ženám líbil

Již tradičním hostem Kláštereckých divadelních žní je kadaňské divadlo Navenek. Soubor jsme zde viděli již třikrát a i potřetí nás včera přenesl do historie.

Po pohádce Kráska a zvíře jsme se ocitli v 18. století se Školou pomluv a včera jsme se hrou Mandragora nahlédli do renesance.

Klášterečtí diváci viděli nové představení v premiéře. Divadlo Navenek sice plánovalo první uvedení Mandragory na domovské scéně na sobotu 28. října, tedy v den, kdy letošní žně začínaly, ale vzhledem k nepředvídatelným okolnostem museli premiéru ve svém městě odložit. Nahradili ji tedy alespoň veřejnými zkouškami a veřejnou generálkou.

Režie hry se tentokrát ujal Josef Skotek, člen a herec divadla Navenek, který dříve působil v kláštereckých souborech KLAS a Bez angažmá.

At' si kdo chce říká co chce

Oswald Jüstl

Na představení jsem šel s určitým pocitem nejistoty, ale líbilo se mi. Jsem spokojený. Byl jsem překvapený, že to zahráli tak, jak to zahráli. Čekal jsem, že to bude průšvih, ale nebyl.

Iva Kozáková

Já jsem očekávala, jak to zvládnou. Nevím, jestli je to úplně ta původní verze textu, mně se to zase dneska zdálo až moc krátké, ale na přehlídku úplně perfektní. Hra měla spád, líbila se mi, pobavila jsem se, zasmála jsem se. Musím obdivovat některé role, které měly spoustu textu, naučit se to všechno, hlavně role Honzy Losenického. Hrozně se mi líbila scéna, nevím, kdo jim ji

dělal (pozn. red. Lukáš Gavenda), ale byla jsem z ní úplně nadšená. Jsem spokojená. A jako ženská ještě musím říci, že Honza Losenický má hezké nohy.

Květuše Hlaváčová

Představení souboru Navenek se mi velice líbilo, ale co je mnohem důležitější, že se to líbilo kláštereckému obecenstvu, které tleskalo asi na čtyři děkovačky.

Hra měla překvapivě velký spád, což byla asi zásluha i rychlé mluvy. Rychlost ale byla někdy na úkor srozumitelnosti. V tom by se mohli trošičku polepšit nebo něco s tím udělat. Jinak z toho mám dobrý pocit, hezký dojem a děkuji souboru Navenek. *Pokračování na druhé straně*

Josef Skotek: Chceme divákům nastavovat zrcadlo společnosti

Rozhovor s režisérem Mandragory

Proč jste si vybral právě hru Mandragora?

Chceme pokračovat ve filozofii divadla Navenek, nastavovat divákům zrcadlo společnosti.

První byla Kráska a zvíře, to je taky hra o lidských vlastnostech, o nevděku, zlobě a podobně. Pak přišla Škola pomluv, kdy už ten název sám o sobě vypovídá, no a Mandragora, to je klasický příklad.

Potom ještě z jednoho důvodu. Protože lidé o Machiavellim vůbec nic neví, oni ho vůbec neznají. Ale znají výraz machiavelismus (pozn. red. pragmatická až bezohledná

politická zásada, která vše podřizuje dosažení určených cílů) a každý si ho spojuje s ním.

Ale on takový vlastně vůbec nebyl, to byl člověk velice vzdělaný, chytrý a akorát zobecnil to, co se v té době dělo a co se děje ve skutečnosti pořád.

Mandragora je o životě, o všelijakých lidských vlastnostech, které pořád ještě ve společnosti zůstávají. Pořád je potřeba na ně ukazovat, co by mělo být, co by nemělo být. A to je taky součástí divadla, protože divadlo má takovým způsobem postupovat.

Pokračování na druhé straně

Josef Skotek: Chceme divákům nastavovat zrcadlo společnosti

Pokračování z předchozí strany

Jak dlouho představení vznikalo?

Dlouho. Poprvé jsem s tím soubor seznámil někdy v lednu. Ale protože jsme zkoušeli jen jednou týdně, tak se to vleкло.

Pak byly dva měsíce prázdnin, takže nejvíc a neintenzivněji se začalo po prázdninách. A ke konci, to je na tom to krásné, herci sami od sebe přicházeli a říkali, my se sejdeme ještě navíc a zkusíme si ty dialogy spolu. A neměli jsme náповědu, my skutečně nemáme náповědu, takže herci se to tak naučili nazpaměť, že to z nich teď takhle krásně vypadává.

Jak se vám pracuje s tímto souborem?

Jako asi každému režisérovi, který připravuje hru. Někdy je spokojený, někdy je nespokojený. Nespokojený, když to nejde, spokojený, když to jde. Nespokojený, když herci nechtějí věřit, když po nich

režisér chce, aby udělali to, co mají dělat. A oni ne a pořád si tvrdí to svoje a až teprve po čase přijdou na to, co já pořád říkám, že se ten text musejí naučit, že jim musí přejít pod kůži, že z nich musí vycházet automaticky a pak budou hrát. Ale když budou na jevišti přemýšlet o textu, tak nemůžou nic zahrát.

Jak jste spokojený s představením na Kláštereckých divadelních žních?

Já jsem spokojený, protože z předchozích veřejných zkoušek a z generální zkoušky bylo na hercích znát určité napětí, kdy to chtěli zahrát dobře. Takže já jsem s tím představením byl docela spokojený.

Já sedím vždycky vzadu a sleduji to, sem tam si zapíši, co se mi třeba nelíbí.

Poslouchám odezvy z hlediště, kdy se tady někdo zasměje, někdo zatleská a pak to má už jinou atmosféru a i těm lidem se lépe hraje.

Ať si kdo chce říká co chce

Ludmila Macková

Divadlo se mi moc líbilo. Sice mě strašně překvapila ta nahatá scéna, ale myslím si, že to nebylo nevkusné. Bylo to hezké a vtípné, takže můžeme souboru jenom blahopřát.

Miroslav Nyklíček

Dnešní představení se mi celkem líbilo, zvláště ve srovnání

s předchozími inscenacemi kadaňského souboru. Téměř všichni herci jsou velmi talentovaní, jen škoda, že první část hry není stejně svižná jako závěr.

Vaše názory na jednotlivá představení můžete vyjádřit také na našich webových stránkách v sekci Přehlídka

P i v o n á s b a v í

Beerjoke

Manželé měli dvojčata, jejichž jedinou společnou vlastností byl vzhled. Když bylo jednomu horko, druhému byla zima. Když se jeden smál, druhý brečel. Jeden byl optimista a druhý pesimista. Ze zvědavosti zkusil otec experiment na jejich narozeniny.

Pesimistovi naplnil pokoj všemožnými hračkami, zatímco optimistovi dal do pokoje hromadu koňského hnoje. Když se dvojčata vrátila ze školy, šel se otec podívat, jak reagují. Pesimista seděl v pokoji mezi hračkami na zemi a plakal. Tatínek se ptá, proč synek pláče. Synek povídá: "Všichni mi kamarádi mi budou závidět. Budu si muset přečíst spoustu návodů k použití, než si budu moci začít hrát. Pořád budu potřebovat baterky a nakonec se všechny ty hračky porouchají..." Tatínek jde do druhého pokoje. Optimista radostí poskakuje na hromadě hnoje a křičí: "Někde tady je určitě poník!"

Vy se ptáte, my odpovídáme
Proč nosí Skoti sukně?

Protože ovce by slyšeli zip na míle daleko.

Zrnka ze zákulisí

Vašek P. se včera těil, že na jevišti bude konečně všem moci ukázat, co dělá úplně nejraději. Jíst. Nakonec se jako Pepin dostal do takového tranzu, že na připravenou jitrnici ani nemrknul. Za to pak ji pěkně ztrestal. I se špejlema.

Zítřka uvidíte

DS Karel Čapek Děčín
Aby bylo jasno

ŽŇOVINY VÁM PŘINÁŠÍ

Žňoviny KLAS
www.sdruzeni.klas.cz

Žňoviny připravili

Mira Nyklíček, Zdenička Kovalová,
Honza Škach a Honza Valta
příští číslo vyjde již zítra

oblíbené polohy pivaře

Reklama

40 důvodů, proč je pivo lepší než žena

1. Pivo ti nevyčítá "už se ti nelíbím jako dřív".
2. O pivo se můžeš podělit i se svými kamarády.
3. Když už pivo za nic nestojí, můžeš ho vyhodit.
4. Po pivu ještě nikdo nedostal pohlavní nemoc.
5. Pivo neříká jinému pivu "byl na mě sprostěj".
6. U piva si můžeš být jistý, že jsi jeho první.

Pokračování zítra